

Parlament dels graduats Mireia Francès, Núria Muñoz

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2016**

Barcelona, 1 de juliol del 2016

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

El primer dia que vam entrar a la Pompeu, no ens haguéssim imaginat que acabariem dalt d'un escenari dient adéu a la carrera, cosa que ens fa molta il·lusió. Tot i així, per a nosaltres és una paradoxa perquè hem compartit quatre anys divertits, emocionants i plens de reptes; però ara ens hem d'acomiar.

Vam decidir fer una rotllana gegant al mig de la plaça Gutenberg, per cridar els nostres noms i dir d'on érem, com els nens quan comencen l'escola. La mateixa plaça on vam tocar una càmera per primer cop, fent fotos a les plantes i els bancs, mentre dissimulàvem la vergonya que sentíem per dins. Dos anys després la vam omplir de focus, porexpan, "seferinos"; i ja ens era igual qui ens mirés. La Gutenberg ha sigut per a nosaltres una segona casa, on hem esmorzat, dinat, sopat, pres el sol... Des d'allà hem arreglat el món i també l'hem espatllat. Són molts records els que ens emportem de la universitat.

Podria semblar que ens hem passat quatre anys mirant pel·lícules, però hem analitzat logos, hem llegit novel·les artúriques, hem anat a museus d'excursió, hem renderitzat, hem actuat... Bé, que no ens hem avorrit.

Potser us sembla que no ens hem mogut de la Pompeu, però us podem assegurar que no ens hi hem emportat el sac de dormir cap dia. On sí que l'hem portat ha sigut als rodatges i a les Marrocolònies. I és que, com si no ens haguéssim vist prou a les classes, hem continuat quedant a fora, perquè ens ho passem molt bé junts. Vam començar a conèixer-nos als "ca meva", després hem passat a les nits de l'Apolo, i poc a poc hem anat organitzant partits de futbol, esquíades, sopars...

Ens hem equivocat molts cops i hem après a tornar a començar. Acabar la universitat pot fer vertigen; però hem perdut la por. Sabem que estem preparats per al que ve. No ens posem tristos, no cal plorar, perquè està clar que continuarem treballant junts. Som un equip.

A Comunicació Audiovisual, això d'explicar les coses amb paraules se'ns fa difícil. Ens defensem millor amb imatges. Fem un experiment: graduats, observeu el moment: vosaltres i la Pompeu, la Pompeu i vosaltres, pla i contraplà, Ingrid Bergman i Gregory Peck. Una escena climàtica per tancar aquesta etapa com toca.

Comença el viatge, com l'Herói de les mil cares. Hem escoltat la crida a l'aventura. Hem creuat el llinar. I ara només ens queda viure-la.

Gràcies, i bona tarda.

